

РЕШЕНИЕ

№ 1050

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7196** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на В. В. К. срещу Заповед № 484з -2572/07.07.2023г. на ВПД Директор на ГД“Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

По съображения за незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяна на заповедта за уволнение. Намира, че наказващият орган е извършил нарушение на чл.206, ал.2 от ЗМВР, тъй като не е установил обективно фактическата обстановка. Жалбоподателят не е знаел към момента на твърдяното деяние, че срещу него стоят служители на ГДБОП, тъй като същите не са използвали звукова и светлинна сигнализация. Поради това, жалбоподателят и неговите спътници са възприели различна фактическа обстановка. Към момента на употребата на лютивия спрей жалбоподателят е считал, че се защитава от двама хулигани на пътя. Нарушението е израз на института на неизбежна отбрана по чл.12 от НК. Според жалбата, К. не е изваждал и насочвал оръжие към двамата служители на ГДБОП. Налице са хулигански действия от тяхна страна и неправилно наказващият орган е приел, че дисциплинарно наказаният служител е оказал яростна съпротива при легитимиране от страна на служителите на ГДБОП. Сведенията, дадени от свидетелите Н. В. В. и Б. Б. Д. са дадени след натиск от страна на разследващите органи, в отсъствие на обвиняемия и неговия защитник.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят чрез адвокат Г. поддържа жалбата и

моли да бъде уважена. Адв. Й. също моли за отмяна на заповедта, претендира заплатените разноски в производството по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът, чрез своя процесуален представител юрк. Х. намира жалбата за неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу младши инспектор В. В. К. - старши полицай в група 03 на сектор „Охрана на обекти и дипломатически представителства“ от Зонално жандармерийско управление - София към дирекция „Жандармерия“ при Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ било образувано дисциплинарното производство по данни в предложение № 6809р- 10928/01.03.2023 г. по описа на ГДЖСОБТ. Установено в хода на дисциплинарното разследване било, че на 28.02.2023г. младши инспектор В. К. се возил на предната седалка в лек автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът се движил в [населено място] от [улица]по [улица], стигнал до [улица], след което направил обратен завой, сменил посоката на движение и продължил отново по [улица]към телевизионната кула. По време на движението младши инспектор В. К. хвърлял пиротехнически изделия - гърмящи топчета по преминаващите покрай тях автомобили. Около 15:27 ч. автомобилът спрял на червен сигнал на кръстовището, между [улица]и [улица]. До него, спрял на кръстовището се намирал лек автомобил марка „С.“, модел „В.“ с рег. СВ 6541 КТ (служебен автомобил на МВР), в който били Д. П. В. и К. М. М. - служители на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ (ГДБОП) - МВР. В. и М. с жестове се обърнали към младши инспектор К., какво прави, но той не им обърнал внимание, продължил да хвърля „гърмящите топчета“, като дори се пресегнал през отворения прозорец и хвърлил такива по техния автомобил.

Впоследствие В. и М., приканили с жестове водача на „Мерцедеса“ да отбие и да спре автомобила, но той не реагирал. След като светнал зелен сигнал „М.“ потеглил по [улица]към [улица]. Служителите на ГДБОП го последвали, М. направил обратен завой на кръстовището на [улица]и [улица]и се върнал обратно. На [улица]малко преди кръстовището му с [улица]М. направил обратен завой и спрял преди училище „Св. Г.“ с адрес: [населено място], [улица]. Там младши инспектор В. К. и неговите спътници слезли от автомобила и продължили пеша по тротоара, по посока училище „Св. Г.“. Служители на ГДБОП - Д. В. и К. М. последвали пеша трите лица и разпознали младши инспектор К., като човека който хвърлял „гърмящите топчета“. Настигнали К. и след като се легитимирали, че са полицаи го попитали защо е хвърлял „гърмящи топчета“ по автомобилите. Младши инспектор К. отрекъл и след това извадил лютив спрей „РРЕРРЕК КО FOG“ и напръскал в лицето Д. В. и К. М.. К. М. отново се легитимирал пред него, показвайки служебната си полицейска карта и му разпоредил: „Стой, полиция!“, при което младши инспектор В. К. насочил личния си пистолет марка „ГЛОК“, калибър 9x19 мм. към полицейските служители В. и М.. След това К. прибрал оръжието във вътрешния джоб на якето си. М. продължил да се

легитимира пред него, показвайки служебната си полицейска карта и разпореждайки му: „Спри, полиция! Извади ръце от джобовете си!“, но К. продължил да върви, като държал пистолета с ръка във вътрешния джоб на якето. Служителите на ГДБОП последвали младши инспектор К. до района на офис парк „ЕКСПО 2000“, с адрес: [населено място], [улица].

На основание чл.72, ал.1, т. 1 от ЗМВР, младши инспектор К. е задържан за срок до 24 ч. в 04 РУ - СДВР със заповед за задържане с рег. № 228зз-170/28.02.2023 г. В. К. е изпробван за употреба на алкохол и наркотични вещества, като резултатите са отрицателни. По случая е образувано ДП № 91/2023г. по описа на СО - СГП по чл. 325 от НК.

В оспорената заповед, с която на В. К. е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“, предложено от дисциплинарно разследващият орган в Обобщената справка и изготвеното Становище, поведението му е квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194. ал. 2, т. 4 ЗМВР (неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР), във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР.

Личното оръжие на младши инспектор В. К. - пистолет марка „ГЛОК“, калибър 9x19 мм. и 15 броя патрони са иззети като веществени доказателства.

По случая е образувано досъдебно производство № 91/2023 г. по описа на СО - СГП, пр. пр. 3626/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура за престъпление по чл. 325, аз. 2 вр. аз. 1 от НК.

Деянието е извършено на обществено място - [населено място]. [улица]и е станало достояние на полицейски служители от ГДБОП, 04 РУ - СДВР и ГДЖСОБТ, на органите от Следствен отдел при СГП и Районна прокуратура и на неограничен брой граждани чрез публикации в средства за масово осведомяване, с което е уронен престижа на МВР.

Като доказателства са събрани сведения УРИ 680900-730/25.04.2023 на К. М. М. - инспектор в сектор „02“ при отдел „ТОП“ към ГДБОП – МВР (лист 105), сведения УРИ 680900- 730/25.04.2023 г. на Д. П. В. (лист 106), материалите от ДП № 91/2023 г. по описа на СО - СГП, пр. пр. 3626/2023 г. по описа на СРП – разпит на свидетеля Н. В. и Б. Б. Д.

Дисциплинарно наказващият орган е приел за доказано по безспорен и несъмнен начин, че с поведението си младши инспектор К. с нарушил етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, конкретно т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Обн., ДВ. бр. 67 от 12 август 2014 г.):

т. 15 „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“ - на 28.02.2023 г. е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото;

т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ - неправомерните действия на служителя са станали достояние на граждани, служители

от МВР и органите на СО при СГП и прокуратурата, в които се формира впечатление, че полицейските служители могат безнаказано да вършат правонарушения, което има за последиствие намаляване или загуба на общественото доверие;

т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ - поведението е в противоречие с очакванията на обществото, а именно, че полицейския служител предотвратява, пресича и разкрива престъпления, като служи за личен пример на гражданите.

Според дисциплинарната заповед поведението на младши инспектор В. К. не съответства на дължимото такова от служител на МВР и е в противоречие с разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР - Държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В съдебно заседание е разпитан като свидетел Б. Б. Д., който е братовчед на жалбоподателя В. К.. Свидетелят потвърждава установената в хода на дисциплинарното производство фактическа обстановка, конкретно че е присъствал на случката, при която В. замерял хората в другата кола с някакво бомбички – топчета. Хората от задната кола ги последвали, накрая арестували В.. Преди да слезат от колата с тези две лица, които се оказали служители на ГДБОП не са имали взаимоотношения. Тези служители, като се движели с колата започнали да викат по тях, защото В. метнал едно топче /бомбички/ по колата им. Като слезли от колата единият от служителите на ГДБОП се доближил до В. и той го напръскал с лютив спрей в лицето. Няколко минути след това В. извадил пистолета си, насочил го към земята, двамата служители спрели за момент да осъзнаят какво се случва, след това В. го прибрал в джоба на якето си. Когато го положили на земята след това му взели оръжието, което държал в задния джоб.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. По същество е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган в срока по чл.195, ал.2 от ЗМВР, вр. с чл. 196 от ЗМВР. Според цитираните разпоредби за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Чл. 207, ал.7 и сл. постановяват, за резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, която заедно с всички материали по производството се предоставя за запознаване на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, и на подпомагащите лица по чл. 205, ал. 3. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, има право да се запознава със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка и материалите по ал. 7; запознаването и получаването на копия се

удостоверява с подпис и дата; да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат; да прави необходимите извлечения и копия от материалите по производството, при условията на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс; да представя доказателства; да прави искания, бележки и възражения; да дава или да откаже да дава обяснения.

Дисциплинарно наказващият орган се е запознал със Обобщената справка с изх. № 484р-11091 от 08.06.2023г. на 20.06.2023г., когато е поставил резолюция „Съгласен!“. Заповедта за уволнение е издадена на 07.07.2023г., поради което е спазен двумесечния срок. Служителят се е запознал със справката на 14.06.2023г., както и упълномощеният от него адвокат Г., след изпратената му покана, като видно от Протокол рег. № 484р-11688/16.06.2023г. не е депозирал писмени обяснения или възражения. Адв. Г. е подал писмени искания на 23.03.2023г. (на лист 96 от делото) свързани със записите на охранителните камери в район на инцидента, които записи не да опровергали изложените от свидетелите факти.

От съдържанието на заповедта несъмнено се разбира какво е деянието, кога, къде и от кой, при какви обстоятелства е извършено, как е установено, въз основа на какви доказателства. Спазени са разпоредбите на чл.207, ал.3 ЗМВР - извършени са всички процесуални действия по доказване на дисциплинарното нарушение, като е проведено обективно и всестранно разследване. В резултат от него безспорно се установява извършеното от В. В. К. тежко нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в нарушаването на норми от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, за което законът предвижда „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение. Установена е безспорно самоличността на нарушителя, за която има сведения на очевидци и видеозаписи от охранителни камери (Протокол за извършен преглед на флаш памет на лист 110 от делото). Фактичката обстановка не се опровергава от разпитания в съдебно заседание свидетел – братовчед на уволнения служител.

Неоснователно жалбоподателят твърди, че уволнението се явява незаконосъобразно. Съдът изцяло споделя мотивите на дисциплинарно наказващият орган, че поведението на служителя не съответства на установените за държавните служители в МВР морални норми за поведение и е недопустимо и морално укоримо. В качеството си на служител на Министерството на вътрешните работи, изискванията към младши инспектор К. са по-високи и той следвало да осъзнава това и да бъде пример за останалите членове на обществото, а не грубо и по хулигански начин да ги нарушава. Налице са данни за уронен престиж на службата, в частност на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ – МВР, тъй като противоречи на нормалното поведение на служител на МВР, който по силата на служебното си положение е призван да следи за спазване на обществения ред, да хвърля гърмящи топчета /бомбички по движещи се автомобили и да поставя в опасност живота и здравето на участниците в пътното движение. Освен това, в нарушение на т.15, т.19 и т.20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (с който се е запознал на 05.01.2018г. (лист 143 от делото) К. безпричинно е извадил законно притежавания от него служебен пистолет пред приятелите си и с цел да сплаши преследващите го негови колеги от системата на

МВР и да ги пръска с лютив спрей.

Ирелевантно обстоятелство за отговорността е изтъкнатото в жалбата, че жалбоподателят не е знаел към момента на извършеното, че срещу него стоят служители на ГДБОП, тъй като същите не били използвали звукова и светлинна сигнализация. Поведението му е укоримо, независимо срещу кой е било насочено.

Етичните правила са приложими спрямо държавните служители в МВР за техните действия и поведение в работно и извънработно време съобразно тяхната подготовка и нормативно определените им правомощия и се отнасят до отношенията между държавните служители от МВР и гражданите, другите държавни органи и организации, останалите служители в МВР. Противоправното поведение на служителя в ГД“ЖСОБТ“ К. е станало достояние на обществеността – намиращите се в района на инцидента граждани, полицейски служители от ГДБОП, от О4 РУ - СДВР и ГДЖСОБТ, прокурори от Следствен отдел при СГП и Районна прокуратура и на неограничен брой граждани чрез публикации в средства за масово осведомяване, с което безспорно е бил уронен престижа на МВР. Без значение е обстоятелството, дали уволненият служител има вина за изтичането на информация по случая, в каквато посока е защитната му теза, тъй като уронването на престижа е обективно обстоятелство, конкретно за което законът не изисква изследването на вина.

Предвид събраните по делото доказателства са налице фактическите обстоятелства по чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР - извършени деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата от ЗМВР, при които следва задължително да се наложи дисциплинарно наказание “уволнение”. Заповедта е издадена от компетентен орган, като са спазени специалните правила на дисциплинарното производство, предвидени в ЗМВР и не е нарушен материалният закон. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна,

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Първо АО, 11 с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на В. В. К. срещу Заповед № 484з -2572/07.07.2023г. на ВПД Директор на ГД“Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: